

ZOMBOR és VIDEKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt. Néptanulónak egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1.50. Egyes szám ára 10 kr.</p>	<p>Felolós szerkesztő: Dr. Molnár Gyula.</p>	<p>Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és esütörtökön. Szerkesztőség: Gromon- és Zrinyi-utca sarkán. Kiadóhivatal: Csendes-utca OLÁH-féle ház.</p>
---	---	---

III. Sándor békemanes-tatiója.

A fehér ezár nem fekete, legalább is nem oly fekete, mint a minőnek őt a szabadalmazott feketén látók és esküdtt pessimisták festeni szeretnek.

Valamint a hatalmas hólepel alatt az orosz talaj épügy ápolja és táplálja méhében a jövő aratási áldás esírát, mint bármely más föld, úgy nem marad az orosz kényír szíve sem elzárva jégburka alatt a bizalmatlan clausurának, melyen örömszegény napjait éli, azon indulatok és érzelmek előtt, mely a többi embereket elűti. III. Sándor magába zárkozott és szeszélyes, de a béke és nyugalom utáni általános vágy, mely minden nyilvánoságra került nyilatkozatból, minden nyilvánosan megjelenő közlönyből hónapok óta nap nap után, óráról-órára kihangzik, nem csenghetet el a meglallatlanul az ő fülei mellett sem, nem csenghetet el a nélkül, hogy azt az ő szíve is ne érezné. A görög ujesztendőt engedte elmúlni a nélkül, hogy a világot az oly forrón óhajtott béke szózáttal megajándékozta volna, szeszélyes és boszús úr ő, a ki nemcsak parancsolni nem enged magának, de valamire rábeszélteni vagy kérrással rávétetni sem engedte magát. De nincs szív nélkül, és nem nélkülöz egy jókora adag életokosságot és kormányzási bölcsességet sem; így lát meglehetően gyorsan okosabbat gondolt és be sem várta vízkerezt ünnepeit, melylyel a csalatkozott békebarátok Pétervárról, különösen a „Pester Correspondenz” bizalmi embere által is vizasztaltattak, hanem a meddő újev után egy-két nap múlva iratot intézett Moszkva kormányzójához, melyben azon biztos reményének ad kifejezést, hogy a folyó évbén is és a jövő évbén megengedi a béke, miszerint az összes erők a belső felvirágzásnak szenteltessenek.

Az ár itt majdnem betúszert ugyanazon kifejezésekkel éli, melyeket tudósítónak adott szábjába a reménylött újévi úzenet számára, csak hogy azokat egy amendent-al gazdagította, melyért a béke barátai neki igazán

zán köszönetet mondhatnak: nemcsak a folyó évre, hanem még a következő további évekre is reményli Sándor ezár a békét fenntartva látni.

És bizalommal reményli. A reményre az általános helyzet Európa összes népeinek és államainak tünőtőleg kijelentett békeszeretete indíthatta őt; a bizalmat csak saját kobléből meríthette. Mert ő, egyedül ő tartja kezében Janus templomának kulcsait, az ő intésére megnyílnak és becsukódnak annak kapui: ha őszintén és következetesen fenn akarja tartani a békét, akkor bizonyít fenn is marad az. Oroszország immár csak nem fog idegenkedni végleges óhajait és nézeteit azon egyetlen vitás kérdést, mely közte és Európa közt fenforog, a bolgár kérdés illetőleg nyíltan kifejezni. Európa két-szételentül fél uton fogja őt megelőzni s neki minden elégtelent megadni, melyet méltósága és jogosult érdekei kívánhatnak, a nélkül, hogy az által a Balkán népeitől az autonom élet és haladás lehetősége elvonatnék.

† Dr. Mukits Károly.

F. hó 19-én vitte meg a távirósodrony a szenzáció-s gyászúrt, hogy dr. Mukits Károly szabadkai ügyvéd, a szabadkai második kerület bnkott képviselőjelölje d. u. 2 óraker főbe lőtte magát.

A gyászeset nagyban foglalkoztatja az országos sajtót. A „Pesti Hírlap” vezércikket s hosszú tudósítást közöl róla, de a többi lapok is hosszan méltatták az esetet s a legkülönbözőbb kombinációkkal akarták azt megokolni.

Dr. Mukits Károly előkelő, finom modoru gentlemanlik ember volt, kit minden körben szerettek, s mert a legutóbb lefolyt képviselőválasztások alkalmával a szabadkai függetlenségi párt körüle csoportosult, s őt akarta kormánypárti programmal is megválasztani, az országos közvélemény figyelmét is fölkelte maga iránt.

Az összes lapok ugyszólván abban keresték az öngyilkosság okát, hogy Dr. Mukits Károlyt a szabadkai választási hecezek s botránnyok üzték a halálba: hozzáté-

szik, hogy ideges ember volt, izgatott természetű, a ki könnyen esik egyik végtől a másikba.

Elhez továbbá kommentáruul fűzik, hogy a választás 70000 frtjába került, uszorások üdöztek és Szerb György — a ki a Horváth Móríez mandatumának botránnykrónikáját állította össze nagy hosszadalmassággal, a választás törvényessége mellett akart volna az igazoló bizottságban kardoskodni.

A ki azonban a szabadkai viszonyokat közelebbről ismerik, azok csakhamar belátják, hogy a fővárosi lapok kombinációi alaptalanok s tarthatatlanok.

Dr. Mukits Károly nem a szabadkai pártarczok áldozata, habár senki sem vonja kétségbe, hogy kedélyére ezek mélyérnyt vetettek s idegeit alaposan megviseltek. Kétségártan az is, hogy a valódi okhoz ezek a mellékokok is hozzásegédtek, hogy a végzetes elhatározás annál erősebb, annál gyorsabb legyen a kivitelben. Nem érdeketlen e gyászes esemény hátterét is megvilágítanunk.

Dr. Mukits Károly egyetlen fia volt a múlt évbén elhunyt Mukits János volt polgármesternek. Mukits János évek hosszú során át volt Szabadka sz. k. város polgármestere, testvére Mukits Ernő pedig négy országgyűlési cikluson át volt a szabadkai függetlenségi párt országos képviselője. A szabadkai közélet a Mukitsok kezében volt, kik maguk is bunyeváz származásnak lévén, összetartották ezen elemet, mely Szabadkán dominál. De nem volt azért Szabadkán ez idő szerint bunyeváz-kérdés, mint jelenleg, ellenben bármily lassan deözögött is a közigazgatás szekere, — a bunyevázok iparkodtak jó magyarokká válni, mit a Mukitsoknak lehetett köszönni.

Mukits Jánosnak egy hasonnevű fia 20 éves korában hunyt el. Mukits Károly volt hivata az apától örökségekpen venni át a szabadkai hegemoniát. Volt Szabadkán akkortájt két igen jelentéktelen egyéniség, az egyik Mamuzits Lázár, a másik unokatestvére Mamuzits Agó, mindketten ügyvédek. Oly jelentéktelen két egyéniség ez, hogy róluk egyáltalán szó sem volt soha. Ezek elhatározták általában: akna-munkát végezni, földüzíteni a bunyevázszágot a Mukitsok uralma ellen.

Mikor ebbeli törekvésük köztudomásúvá lón, a szabadkai intelligencia nevetett rajtuk. Komikum gyanánt túnt föl e két ismeretlen egyéniség merész vállalkozása.

A „Zombor és Videke” tárczája.

„NEM.”
(Csévegés.)

Az „igen”-nek eredendő jelzője a boldogító. Pedig minden a módtól függ.

Emlékszem még tisztán — arra, ami tizenöt év előtt történt, jobban, mint ami tizenöt nap előtt, — élénken emlékszem van még, mikor egyszer az én Chlorisom lassudan elfordítá fejeskékjét, én sovánan kísértem ajakát, mint tányérrozza a napot, csendes, szemérmes esengő „nem”-et susogott, édesebbet ezer igennél s — én ajakán függöttem, szittam a „mészes libort” . . .

Régen volt, talán igaz se volt, az én Chlorisom vagy emlékszik még rám, vagy se . . .

De nini, egész lyrikus hangulat vesz rajtam erőt s a legjobb uton vagyok, hogy egy hosszú lére eresztendő dalt esempészek át csévegés emlen.

Arról a „nem”-ről van szó, amely a kormányelnök újévi beszédéből esúszott ki, nem tudják még a budapesti távirótiszt kezében-e, vagy a bécsiében?

Valamelyik hírlap a „vétkesnek” példás megbüntetését kívánja s elítéli egyes szörványos esetek miatt a hazai táviróintézményt, — ez adja kezembe a tollat.

Füresa egy szolgálata az a táviró. Ez embernek semmi szükségé nincs észre hozzá, és ha nincs ott az esze, mégis megcsik a hiba.

A tisztviselő ott szöszerinti folytatása a gépnek. Az óramú kihajtja a szalagot, amelyre rá van verve a betű, csak latin betűkben kell lemosolni.

Ez a gépiesség idő folytán megrogzódik az emberben, természetévé válik, elannyira, hogy a táviratok kikopogatásakor nem is szókat, összefüggő mondatokat lát, hanem csak egyes betűket, amik között nem figyel meg semmi szerves kapcsolatot.

Ezért van, hogy a távirótisztviselő gyakran föleszeréli az egy-

máshoz hasonlatosan irt betűket — „u”-t, „n”-t, „e”-t, „e”-t — hogy ki nem egésíti a hiányzó ékezetét, hogy „l”-nek veszi a „t”-t ha az írő elfelejtette derékban áthuzni, s ez a magyarázata, hogy rendszerint nem emlékeznek a kezükben megforduló táviratok tartalmára.

Azután módfelett idegrontó a mesterségük. Mióta festékes készüléket alkalmaztak a tű helyére; még istenes a régi módhoz mérve. Azelőtt fehér alapon fehér betűvel dolgoztunk. Az én szememet ez segített tönkre tenni. Idővel, igaz, az ember füle meglehetően jártasságra tesz szert s az ő segítségével amennyire — annyira jobban meg marad a szem kímélve, de ez csak kisebb állomásokon járja, ahol nem kopog több egy gépnel s ott is nagyon fárasztó, ha huzamosabb ideig tart.

Ugyanevak a szolgálat rovására jegyzem a távirótisztviselőket — ki szabad mondanom, mert jó magamat is egy szákba hálómam velük, igaz, a távirótisztviselő — gorombaságát. Enyhítő körülmény az, hogy nem csak a közönséggel, hanem egymással is gorombák vagyunk.

Sokszor a vezeték nyeli el a villamfolyamot, sokszor a gépjé akadékoskodik; mi persze látatlanban mindent a partnerünk bünének tartunk; és elvetjük a sulyok túrelmetlenkedése s még kedvetlenebbé tve ezt a különben se kényelmes szolgálatot.

Egyébként az előzékenység hiánya nem olyan erőny, amellyel a táviróhivatalnokok más köztisztviselőket kizárásával egyedül díesekehetnek.

Fedeztet fel azonban egy német doktor különös betegséget egyedül az ő számukra, amely a körömluhullásában állana a kopogás mián.

Alapos okom van a német tudós alaposágában támaszkodni. A gyakorlatban nem az ujjheggyel szokás ütogetni a billentyűt, hanem a mutató és középujj középső ujjével s ha nem így lenne is, a zongoraművészek körme több és erősebb ütőtegetés szvened el, (Zichy Géza mondja, hogy az ő legutóbbi környájában idegen, nehéz járatú zongorán játszva, kiserkedt a vér az ujjá hegyéből) — virtuos — körömluhullásáról még se hallott a világ.

No de lesz most annak a „vétkes” távirónak körömbajnál nagyobb baja!

Hát hiszen jól van, hibáztassuk is a hibát, de legyen arányban a bűnhődés a bűnbel.

Nem volt bennem elegendő diplomácia; elárultam magamat, hogy célibeli vagyok s most a „fejemerre olvassák: Egyik varjú a másik varjú szemét . . .”

De végtére az ügyvédet is ügyvéd védi a bíróság előtt.

Elmondtam az előbb, hogy a szolgálat gépiessége mellett milyen fárasztó.

A hiba — megcsik. Ez a mentségem. Lehet gondos figyemzéssel leapasztani a tévedést, de merőben kiközösölni nem lehet.

A távirók is csak a postából, távirásból vizsgáztak, a tévedhetetlenségükből nem.

S még egy enyhítő körülményem van. Újév napján — amikor ez a fatális eset történt — a vonatok nem közlekedtek rendszeren a hófúvások miatt s a táviró ilyen forgalmi akadályok idején hatványozott mértékben használták föl, a tisztviselő lázasában dolgozik, gyorsabban kimerül, hamarabb fárad figyelme. Megjegyzem, hogy az átvevő gyakraiban téved, mint a sürgönyt kiadó tiszt, azért mert amaz egyszerre olvas és ír. Így látatlanban valószínűbbnek tartom, hogy a tévedés a bécsi állomás rovására esik, nem a budapestiére.

Kis okoknak gyakran nagy a hatása. De a beszámítás méltányosan csak az okhoz szabható. A tévedés, a vigyázatlanság is sok bajnak lehet szülőanyja, de még sem torolható meg olyaténkép, mint a szantszándékoknál.

Ez utóbbira persze nincs mentség. De míg az ki nincs derítve, mégsem egészen helyes dolog, egyes esetekért páleáztt törni az egész intézmény felett, — a mint hogy egyik-másik helyről egész általánosságban a táviró megbizhatatlanságáról szólnak, — olyan intézmény felett, amely eddig se volt az utolsó, az új vezetés alatt pedig most a postával való egyesítés után főleg ha tagjai közt jobban lábra kap a testületi szellem, igazán szép fejlődésnek halad eléje.

Révész Ernő.

* Megjelent a „Fővárosi lapokban” is.

Ha Königsmarkt meg nem ölték volna, senkisémet törődnek a lassan hervadó Ahlten hercegével, — ha Juliának családja lett volna Montagneval, sohasem hallottuk volna a trivial Gounod-valzert.

A szerelem a halálig szép! — szép már magában is! A hűség a legnagyobb, a legholdogabb az emberben. De hogyan maradhatnék hű a halálig, ha a halált nem hívom hűségembe? — Ez sohasem történik! Legyen úgy.

Tehát valóban nem élhetek nélküle!

Mily szép lehet az, egy szeretetteljes, békés életet magunk előtt látni. Magosan egy magányos Alpon. A legutolsó postaállomás oly távol! a hegylábótól a tejtejjel örökig kell menni. Csak egy ház van fent, mely egy hegyalakú; s én élek itt Amardussal s az egész világot egy fátyoln keresztül nézök, meghatva a boldogság esődjétől, bejöttétől és biztonságától . . .

Oh! tartósság, tartósság! Igazság, valóság! Örök szerelmem nekem, csak egy kicsiny, rövid élet örökké tartósságára!

Órult vagyok. Ha Diomedes itt volna, meggyógyítva gonoszságait állat.

A legutolsó találkozásunkra akarom e három kis zöld smaragdlevelet arany fűrtjeim közé tenni, ez majd tetszik neki. De az ötletnek feketének kell lenni. A szegény még oly keves szép hölgyet látott! Mily szépen tüntettek én föl neki! . . . Szerettem őt, szerettem őt örülni! Es örökké akarom szeretni! . . . Vajjon a halál valóban oly borzasztó!

XII.

Örök igazság.

Pater Amarduss, ki most magába zárkózott lett, hogy a herceggasszonyt többé ne lássa, levelet kapott tőle:

„Ezen időben Románia pusztaságai felett mindig eső esik és szomorú, nedves a vég nélküli mennyég, melynek fekete széléhez fehér, egészségtelen felhők tornyosulnak. Oly vég nélküli ott a világ, az idoszak és pusztaságok szomorúsága. Egy eltűnik ott az ember, mint valami chaosban. És buesit kell vennünk az életben minden jótól, minden kedvestől, mielőtt eltűnnék. Csak még egyszer egyetlen egyszer szeretném én Önt látni, hogy bueszúhassam — s akkor eltűnöm önnek messzire — messzire — örökre! . . .”

A lelkész is írt Georginának egy bueszúveletet. Sokáig últ íróasztalánál, fejt mindkét kezére támasztva, mielőtt megírta volna. Szóbjában oly esodés volt minden. A madarak szunynadtak a déli hőségben, és csak néha-néha csesiergett föl a kis vörösbegy. Ez volt az ő esodés otthona. Csendes, szomorú, megszokott teremben volt ő mindig, mint lénye az Istennek, ki legjobban szeret hánának esodésességébe lépni.

Mily más volt Georgina terem, melyben finom parfüm lengett s a levegőt oly élénkék, oly édesgetővé tette!

Hosszú bueszú levelet írt, — de szívének szavai nem állottak benne.

Egy óra mulva ismét jött a szolgáló egy levéllel.

„Mit tettem én, hogy ön engem gyűlöl? és Isten-hozzádot sem akar mondani? Vigyázzon uram! és gondolja meg! Elvárom az erdőben; ugyanazon a helyen, a melyen utoljára láttuk egymást. Nekem, — nekem szükséges ez. Nem tudom, hogyan könyörögjek önnek? Utoljára! Mit írjak még, hogy megindítsam önt? Azt gondolja ön, hogy én nem lehetnék büszke? Önnek jönnie kell! Ne akarja, hogy egy váljunk el egymástól. Egy szót sem akarok mondani az elmúltakról.

Hidegen fogunk bueszúzni s így örökké szegény marad ez a keserű, szegyenletes élet mindkettőnkre nézve. Engedje, hogy mint barátok váljunk — hiszen örökre történik ez. Ön kezét nyújtja majd nekem . . .

Sokáig, nagyon sokáig olvasta e levelet, azután visszafordult a szolgálóhoz:

„El van már a herceggasszony készülve az elutazáshoz?”

„Igen, holnap reggel utazik főtisztelőndő ur.”

„Minden be van már csomagolva?”

„Minden, a kocsis is készen. Minden, a herceggasszony utazó-toilettéjéig.”

„Jól van.”

„Nem jó válasz?”

„Nem.”

(Folyt. köv.)

Felolós szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:
DR. MOLNÁR GYULA.

HIRDETÉSEK.

Parbige Zaidenstraße von 85 ft. bis fl. 7.655 Nr. Weiter (ca. 2000 verididene Parbigen und Tefflins) veridene reben- und fildneife jaltferei das Fabrik-Depot G. Henneberg (t. f. Hoflieferant), Zürich. Waiber umgebend. Briefe 10 ft. Porto. 1-11

Ó Felsége

által

kítfüntetve

Kéretik az egyedül helyes elnevezést

7 arany-és érdem-érem. Szétküldés 1887-ben 1 millió palack.

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVÍZ

Kis adagban hatásos, nem kellemetlen ízű.

használni: Raktarak mindenütt. A szétküldés igazgatóság: Budapest.

Hatásosabb mint a többi budai vízek. Dr. Gebhardt, tan.

Dr. Korányi, tan.

Kapható Zomborban: Falcione G., Weidinger S. és Zs. és Sztrilich Zsigmond utránál. 1-6

Első osztrák-magyar sorsjegy-ellenőrző iroda

Több millió forintra rugó nyeresémy hever kifizetetlenül, mert a tulajdonosok nem tudják, hogy sorsjegyük már rég kihuzott. A naplajok többnyire elkéve s rendelkezlenül közlik a huzásokat, kinek még sorsjegyje van, nem ér ily lappal célt, ha többször távol van hazulról. De más tényleges veszteség is mindennapi dolog. A kinek a legkisebb nyeresémnyel huzatott ki az ertekpapírja, azaz, hogy ki nem cserélheti, elveszti kilitását nagyobb nyeresémnyre. E kizodtasodás tények oly intokédés megtételeire bírtak, melyet mindenké, a kinek bármily nemü ertekpapírja van, bizonyára a legnagyobb örömmel fog fogadni

mindössze csak 40 kr.-ért

az összes tudásomra adott ertekpapírok eddigi valamennyi huzást ellenőrzöm és azontúl az összes huzásokat egy éven belül. Méltotassék tehát a birtokában levő huzásnak slyvetett összes ertekpapírját nekem jęgyzekekben beküldenii vagy személyesen bejelenteni. Az ellenőrzést jaro 40 kr. díjat vagy postautalványval, vagy — a mi legolcsóbb — bélyegben vagy egyszerű levélben tessék beküldenii.

Ezert küldök én nyugtát a 40 kr. évi ellenőrző díjrol és egyuttal ertéstést, ha valamely papírja a bejelentés napjáig huzatott. Ha valamely sorsjegyje egyközben huzatik zárított levélben küldök ertéstést. 1-5

bank- és ERNYEI A. H. Budapest, V., váltóház Dorottya-n-ú. Prospektusok kívánatra ingyen és bérmentve.

Jó kereset!!!

Bizalmas személyeket keresünk sorsjegyek eladására részleteset mellett az 1883. évi XXXI. t. cz. értelmében. Magas jutalékok esetleg havi fizetést is adunk. Fővárosi váltóház társaság 18-25

Adler és társa BUDAPESTEN.

Fa-eladás.

A zombor-bezdáni kongó-téglaút mentén fekvő

Deák erdőben

minden hétfőn és csütörtökön

tövön álló tölgy- és cserfák

azonkívül

száraz tüzelőfa

eladatik.

MOSER S. Eszterházy herceg volt uradalmi orvosa.

Élet-elixir.

Egy félszázadon át, embereken és a természetben tett gyakorlati tanulmányozás után sikerült „Élet-Elixir”-emet összeállítani. Számítalak barátaim és betegeim, kiknek alkalmuk volt Élet-Elixir-em bámulatos esodás hatásáról meggyőződnie, felszóltottak, hogy lelkiismeretességem, sőt vétkeket követnék el az emberiségben, ha kitünő orvosi szeremet tőle megvonnám. Ez által ösztönözöttem, de főleg lelkiismeretem megnyugtatótlál köteleességemnek tartom „ÉLET-ELIXIR”-emet ezennel a nyilvános forgalomnak annál is inkább átszolgáltatni, miután tiszta meggyőződésem, hogy ez által az emberiségnél marandó emléket hagyok magam után.

„Élet-Elixirem”

2-52



már rövid használat után, a legmeglepetőbb, leghatásosabb és legjobb sikert eredményezzi; kitünő jónak bizonyul általános elgyengülésnél, az idegek elernyedésénél, vérszegénységénél, mell- és gyomor-fájdalmaknál, hemorroidoknál s zorulással és májbajoknál, étvágy- és álmatlanságnál.

Naponként használvá „Élet-Elixir”-em mentő-szer minden betegség ellen; bámulatos hatásával az előbbi természetes erőt ismét helyre állítja; fevallanyozza az ételszellemet, elesbíti az eszmetek, nyomtalanul eltávolítja az idegek rezgését, gyengíti a köszvény (podagra) fájdalmait és elhárítja ennek benyomulását a belső bélrészekbe, tisztítja a gyomrot benyálkásodó nedvektől, melyek emésztési nehézséget, fejtájtást és gyomorémlenyést szünek, egyszerű; leküzdi a legtöbb betegségnek biztos forrását. — Eltávolítja a bélgyörösöt a gyomorban, jókedvre és derűltégre gerjeszt; elhárítja egy óra alatt az emésztéhetlenséget; megátolja a szív betegségét; tisztítja a vért és gyógyit minden hideglelést már a harmadik dosisnál.

„Élet-Elixir”-em a legjobb szer gyengeség, sápadtság és görvélyesség (Skropheln) ellen egy kitünő szer emésztési nehézségéknél, hányásoknál, gyomorgörös- és gyomórühévnél (Sodbrennen).

!! Szenvedő emberek !!

Csak egyetlen egyszer rendeljék meg „Élet-Elixir”-emet és győződjetek meg ezen szer kitünőségéről és előre is biztosítalak titeket, hogy „Élet-Elixir”-em minden háznál nélkülözhetetlen lesz. Az „Élet-Elixir”-em csak egyedül nálam kapható: Budapest, VI., gyár-utca 37. sz.



VEJECV.

Moser S.

Eszterházy herceg volt uradalmi orvosa.

Egy palack ára használati utasítással 2 forint 50 kr. o. é.

A szétküldés, az összeg előleges beküldése vagy utánvét mellett a világ minden irányába pontosan eszközöltetik.

Oblát Károly könyvnyomdájából, Zomborban.

Mely cigaretta-papír a legjobb?



Ezen, minden cigarettázóra nézve nagyon fontos kérdés már a kétségtelenbe módon bebizonyult.

Nem őrös reklám, hanem eltsürendü tudományos szemelyiségek által összehasonlított végyelemzések alapján a forgalomban előforduló jobb minőségű cigarettá-papírok között a

„Les dernières Cartouches”

Braunstein Frères gyárából.

PÁRIS.

65 Boulevard, Exelmans,

mint jóval könnyebb és legjobb cigarettá-papír elismertett. Mivel ez már többi közt dr. Pohl tanár által a bécsi vegytani egyetemen, dr. Liebermann tanár a budapesti állami vegykeresleti állomás-főnöke által megállapított 1887. július hóban. Dr. Soyka Higiénia-tanár által a prágai ném. egyetemen egészségügyei szempontból újabb összehasonlító végyelemzést a lehető legfőnyesebb eredmény koronázta a mennyiben a „Les dernières Cartouches” cigarettá-papír 28-74 % -al könnyebb és hogy a dohányfüsthez 28-77 % -al kevesebb idegen alkatrészt tartalmaz, mint a többi végyelemzett papír. — Valódi csak azon papír, melynek etiquettje „mellekelt rajzhoz hasonló és Braunstein Frères céget viseli.

A gyár cigarettá-papírjainak és cigarettá-hüvelyekének nagyban elarusítása végett

BRAUNSTEIN FRÉRES

saját cézge alatt Bécsben, II. ker. Negerlegasse 8. szám alatt raktárt nyitott, továbbá kapható minden nagyobb ilyenmü ezikkét arusító kereskedőknél. 12-50

Több száz szobára folytonos készletben tartok asztalos és kárpitos butort

a legegyszerűbb kivitelből a legfinomabb esakis szolid minőségben legolcsóbb gyári árák mellett

Steinbach Sándor kárpitos, díszítő és butorgyáros

Budapest, Ferencz József-ter 6.

a lénezhiddal szemben az új rendőrségi palotával szemben.

Menyasszonyi kelengyelkndl és nagyboldmrvny berendezéseknél megtelelel engedemnyem. Különösen ajánlható: A kedvelt ru ganyos ágybetekek (egész ágyberendezés egy darabban) díjja 12 frt. Ugyanez mint ottoman használható 14 frt. a hírneves gárgönt-mámlányok (támlány-ágyak) 30 frt. saját szabadalmazott támlány.

Kívánatra raktárom egyes butorkábjának eredeti fényképet megküldöm.

Figyelmeztetem a t. ez közönséget óvakodni roshan egy idő óta napfényre vergődött oly sokatigőrtó butorezgeköt, mint asztalos határsárol meggyőződnie, felszóltottak, hogy lelkiismeretességem, sőt vétkeket követnék el az emberiségben, ha kitünő orvosi szeremet tőle megvonnám. Ez által ösztönözöttem, de főleg lelkiismeretem megnyugtatótlál köteleességemnek tartom „ÉLET-ELIXIR”-emet ezennel a nyilvános forgalomnak annál is inkább átszolgáltatni, miután tiszta meggyőződésem, hogy ez által az emberiségnél marandó emléket hagyok magam után.

Képviselőségem: Zomborban, fúteleza, a zombori takarékpénztárral szemben. ADLER A. kárpitos és butorkárpitos, kinél az összes butoraim fényképei valamint szövetmintáim megtekinthetők. 9-12